

УДК 338.24

Ібадлаєва З. – ст.гр. БМ-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ КЕРІВНИКА В ПРОЦЕСІ САМОМОТИВАЦІЇ

Науковий керівник: ст. вик. Юрик Н.Є.

Ключовим елементом як менеджменту, так і самоменеджменту, без сумніву, вважається лідерство. Воно концентрує в собі сукупність тих якостей, які сприяють досягненням прибутку організації та конкурентних переваг в ринковому середовищі. Проблема формування лідерських якостей у керівників організації потребує уважного розгляду та вивчення. Адже не так легко знайти менеджера-лідера, який міг би брати на себе ініціативу та відповідальність за результат, при цьому повністю викладаючись на роботі та мотивуючи у повній мірі своїх підлеглих.

Потрібно зазначити, що неможливо чітко визначити лідерство як певну сталу величину. Тому важливим є визначення найважливіших рис лідера. Лідерство – це обдарованість, майстерність, наполегливість в досягненні поставленої мети, тобто це те, що деякі люди отримали від природи. Інші ж – повинні цьому навчатись, щоб опанувати обрану професію, справлятися із завданнями, які стоять перед підприємством. Врешті-решт кожен сам створює власний індивідуальний, відмінний від інших стиль.

В сучасній літературі часто конфронтують дві точки зору на лідерські якості. Перша – передбачає, що людина має народитися лідером, що навчання та виховання не відіграють ніякої ролі. Інша точка зору полягає в тому, що лідерські якості можна розвивати, хоча для цього потрібні деякі задатки від народження психофізіологічного характеру. Це, зокрема – гостра увага, гарна пам'ять, здатність до продуктивного мислення. На мою думку, дані підходи є дещо обмеженими. Адже, якщо вважати, що лідерами лише народжуються, то потрібно відхилити будь-яку можливість людини стати лідером, набути лідерських якостей в процесі життєдіяльності. І навпаки – якщо обирати сторону тих, хто акцентує увагу здебільшого на розвиток лідерських якостей, то неможливо допустити здатність людини стати лідером без попереднього усвідомленого бажання набути останніх.

Зокрема, деякі науковці виділяють такі складові у формуванні лідерських якостей: генетично обумовлені задатки та досвід перших років життя; освіта з акцентом на гуманітарні науки, що створює широку основу для знань; досвід, що набувається з практичного застосування знань та професійної підготовки, яка наділяє лідера витонченою поведінкою в деяких ситуаціях, наприклад, при спілкуванні.

На нашу думку, основними характеристиками лідера мають бути: відданість своїй фірмі – лідер не принижує свою фірму в очах співробітників та не принижує співробітників в очах керівництва своєї фірми; оптимістичні погляди на життя – на відміну від песиміста, оптиміст завжди готовий вислухати думки інших, тому що очікує завжди гарних новин, володіє творчими задатками; любов та прихильність до інших людей – кращі лідери піклуються про своїх працівників, їх цікавить все те, що роблять інші; сміливість та впевненість в собі - лідер завжди буде намагатись знайти новий спосіб виконати завдання тільки тому, що цей спосіб буде кращим.

Отже, формування лідерських якостей керівника відбувається під впливом його вроджених здібностей, а також постійної наполегливої праці над собою, практичного досвіду та набутих знань.